

24-25 januari	KENDOLÄGER	Lännboskolan	Shin Aoki
14-15 februari	KENDOLÄGER	(ej bestämt)	Shin Aoki
7-8 mars	KENDOLÄGER	(ej bestämt)	Shin Aoki
18-20 april	Kendo-EM	Väst-Berlin	
9-10 maj	KATALÄGER	(ej bestämt)	Shin Aoki
22 maj	VÅR-CUP	Johannesskola	SSIF

KORTOMKENDOKORTOMKENDOKORTOMKENDOKORTOMKENDOKORTOMKENDOKORTOMKENDOKORTO

C-Instruktörer

I månadsskiftet oktober-november höll kendosektionen, i samarbete med jujutsusektionen, ett C-instruktörsläger i Stockholm. Nyblivna C-instruktörer är:
 GUNILLA HANSSON, FREDRIK NORBERG, ROBERT SJÖBERG,
 TORSTEN RYMAN, MIKAEL BORNHOLM, LENNART RINGDAHL.

KM Budokwai 19 november 1980

1. HANS LUNDBERG
2. PER FLOOD
3. ROBERT SJÖBERG

DM Stockholm 29 november 1980

- LAG: 1. Stockholms Studenters IF
 INDIVID: 1. LEIF HURTIG
 2. ROLAND LAURENT
 3. ULF HÄLLSTRÖM och PETER SCHMITT

Handduken som försvann

Den nakna sanningen om JUL-CUP:en är att ROLAND L streakade runt i tävlingshallen till allas stora munterhet.

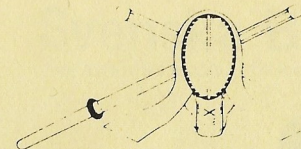
RIKSINSTRUKTÖR

Riksinstruktören SHIN AOKI, 6:e dan, kommer till Sverige den 7:e januari. Han kommer först att stanna i MALMÖ till mitten av mars därefter kommer han att vara i STOCKHOLM till början av juni. Under EM kommer han att vara det svenska lagets ledare.

ANNONS- säljes

Keikogi stl 4, hakama, shinai = 100 kr för alltihop.
 Ring: GERTRUD DINER 08/50 25 44

Skriv till KENDO-NYTT:
 HANS LUNDBERG 08/715 85 56
 KALVÖVÄGEN 6 132 00 SALTSJÖ-BOO

KENDO-NYTT

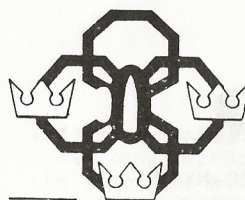
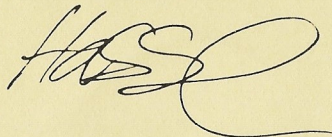
UTGIVEN AV SVENSKA BUDOFÖRBUNDETS KENDOSEKTION

RED

GOD FORTSÄTTNING alla kendokas i svea rike. Alla och alla så många är vi nu tyvärr inte. Ja, det verkar faktiskt som vi blir mindre och mindre på senare år. Denna trend måste stoppas och vändas med alla medel. Samtliga landets klubbar måste ta och vända på sin stagnerande medlemsutveckling och vem i klubbarna måste göra detta? Jo, vi medlemmar, det är vi som är klubbens stora tillgång. Om vi skulle ta och kliva upp från sofflocket. Gör ett handtag för klubbens bästa. Värva medlemmar. Laga material. Se till att klubbstyrelsen sköter sig. Vara med och hjälpa till vid klubbens olika arrangemang. Inte bara gå ned och få sin träningsdos och sedan inte bry sig mer. Ty det finns ett antal eldsjälarna som lägger ned ett stort arbete på klubbens bästa. Detta arbete tas aldrig upp på någon medlemsavgift, den täcker endast de fasta kostnader klubben har. Så om DU skulle vara tvungen att betala för det arbete som eldsjälarna gör då skulle DU nog aldrig ens reflektera över att börja. Så tänk om och dra ditt strå till stacken. KENDOKAS I ALLA KLUBBAR AKTIVERA EDER.

Slut på predikan slut på det här numret av KENDO-NYTT. Redsidan är alltid det sista jag skriver sen är allt färdigt. Men du som sitter där ute i buschen och trycker, du kanske har något viktigt att förtälja. Gör det då. Skicka in det till KENDO-NYTT. Under 1980 har jag fått bidrag från tre personer, det är i skralaste laget.

Svenska Budoförbundet
THE SWEDISH BUDO FEDERATION L'UNION SUÉDOISE DE BUDO

KENDOSEKTIONEN

EM • berlin

Europeiska mästerskapen i kendo kommer att hållas 18-20 april i VÄST-BERLIN. Kendosektionen ämnar skicka en trupp bestående av sex tävlande (femmannalag+reserv) samt en ledare, SHIN AOKI. Anmälan för deltagande i EM-80 görs av klubbarna och anmälan skall skickas till:

KJELL SÜDERSTRÖM GÄVLEGATAN 7 113 30 STHLM 08/33 41 55

senast de 20 januari 1981.

Deltagande i de tre träningslägren med SHIN AOKI är obligatoriskt för de som önskar ställ upp i EM.

KENDOLÄGER

Den 24-25 januari kommer kendosektionen att hålla ett träningsläger i kendo med den nye riksinstruktören, SHIN AOKI. Det kommer att följas av ytterligare två läger prel. 14-15/2 och 7-8/3.

Plats: Lännboskolan i Fisksätra (vägbeskrivning skickas ut till klubbarna).

Tider: 10.00 - 12.00 1:a passet
12.00 - 13.00 lunch
13.00 - 16.00 2:a passet
OBS KOM I GOD TID EGEN UPPVÄRMNING OBS

UTRUSTNING: komplett rustning, shinaier, lunchförtäring

Lägeravgift: 25 kr

Anmälan från klubbarna till:

HANS LUNDBERG KALVÖVÄGEN 6 132 00 SALTSJÖ-800 08/715 85 56

senast den 21 januari.

Brevspalten

Som svar på min ledare i förra numret av KENDO-NYTT kommer här en insändare från JOHAN APPELBERG:

Något om föryrngringen i svensk kendo

I senaste KENDO-NYTT går red HANS LUNDBERG till storms (lite i alla fall) mot att svensk kendo inte får fram nya förmågor. Särskilt illa ställt är det med SSIF, som tycks ha alldeles speciellt svårt att föryrngra sig. "Samma gamla gäng tog hand om priserna" vid årets SM, konstaterar han.

Nu en kommentar från en som både är medlem av "det gamla gänget" och är SSIF:are.

Nog finns förmågorna alltid. Men det är en annan sak att vara ett löfte, och det är en helt annan sak att nå framgång vid tävlingar.

De ur den första och andra kendogenerationen i Sverige som fortfarande är aktiva, har nått en viss standard. Flera av dem kommer nog inte att bli tekniskt bättre. De har antagligen nått så långt man kan inom svensk kendo. En elev blir förr eller senare lika bra som sin lärare, ibland bättre. Det är en naturlig utveckling. Men varför tycks det vara så svårt för yngre kendogenerationer i Sverige att nå ifatt?

Jag är övertygad om att det beror på att man tränar alldeles för lite. För att stadigt förbättra sin kendo, och det är lätt att göra i början på karriären, krävs träning minst tre gånger i veckan. Hur många tränar tre gånger i veckan eller mer? Ett fåtal verkar det som. De flesta ligger nog på en - två ggr/vecka. De, jag har bara erfarenhet av Stockholms kendo, som idag utgör den svenska eliten tränade under sin "uppväxttid" betydligt mer än dagens utövare. Träning tre-

fem ggr/vecka var inte ovanligt. Det innebar att man/de fick lära sig/tvingades lära sig grunderna mycket ordentligt. Med dagens "träningsflit" kommer utvecklingen därför att ta mycket lång tid. (De som tränar flitigast idag är i stället ofta de avancerade.) Såvitt jag kan se kommer därför få förändringar i eliten att ske. Och när de sker beror de antagligen mer på att "gamla" drar sig tillbaka än att nya slår sig fram. Troligt är att eliten ytterligare kommer att stärka sin ställning. De "gamla" kommer kanske inte att lära sig ny teknik men i stället få mer rutin och antagligen ökad insikt om vad kendo kan vara. Sådant är betydelsefullt.

Ingen klubb har möjlighet att hålla träning erforderliga fyra - fem ggr/vecka. De som har ambition att bli bättre i kendo måste alltså söka sig andra vägar.

Ätminstone i Stockholm var det förr vanligt att kendostränande gick runt och tränade i samtliga klubbar för att få tillräcklig träning. Såvitt jag vet står den möjligheten fortfarande öppen. Men mycket få tar vara på den chansen till mer och omväxlande träning. Ett exempel är HANS LUNDBERG. Hans ganska flitiga tränande har ju också givit resultat och han har på ett par år kommit upp i toppen.

Tävling är blanda de viktigaste formerna i kendostränningen. Inte därför att det gäller att vinna utan därför att det är först i tävling allting ställs på sin spets. Det är i tävling man

ställs alldeles ensam med sig själv och därför tvingas visa sin verkliga kendo. Utifrån detta är tävling inte heller lätt. Det tar många år att lära sig kendo och man skall inte förundras över att den som tränat 2 - 3 år inte kan slå sig in i svensk kendoelit, eller någon annan kendo elit överhuvudtaget. Kendo är inte bara teknik, utan känsla och förståelse.

Varför efterlyser HANS LUNDBERG föryrnging? Är det för att ge yngre förmågor chansen att vinna. Det är en dålig utgångspunkt. Accepterar man tävling av typ SM, skall inte vissa kendoövare tvingas undan bara för att de är gamla. Det måste

vara kendoelit som skall avgöra den saken. Jag tror inte många skulle känna glädje över ett kendo-SM där de gamla inte var med bara för att de mindre erfarna skulle få chansen. Är de gamlas existens ett hinder för utvecklingen?

Föryrngringen i svensk tävlingskendoskall inte ske genom att de gamla av åldersskäl ser sig nödsakade att dra sig tillbaka till ålderdomens dammiga hålor, utan den skall ske genom att det visar sig att deras kendo räcker till: De yngre förvisar dem till nämnda hålor.

För att så skall ske krävs betydligt bättre och intensivare träning. (Annars stannar vi i evighet)

KOMMENTAR: För det första vill jag försöka klargöra vad jag var ute efter i min ledare. SSIF har under ett antal år dominerat svensk kendo med ett otal SM-tecken som följd. Denna klubb, tycker man, borde därför vara ledande på medlemsvärkning, träningsflit, medlemsaktiviteter (typ träningsläger) men så är inte fallet. På alla dessa områden ligger SSIF lågt, mycket lågt. Såklart man inte ser nya ansikten hos SSIF när klubben inte aktivt söker nå ut till nya medlemmar. De sita årens segerrika SM-lag, visar det sig, är till mångt och mycket personer som av en eller annan anledning bytt klubb. Så jag undrar fortfarande var är de nya ansiktena eller är det kanske så att klubbens medlemsvärkningspolitik är dålig och bör förnyas.

Apropå de "gamla". Om det är så att dessa personer ej tränar aktivt minst ett par gånger i veckan så tycker jag klubben skall "pensionera" dem (ej tas med i ev. lag). För hur ska annars de som just börjat träna få höga ideal om träningsflit, när det kommer en kendo som knappt syns till under terminen och lägger beslag på en plats i laget. Dock kan man aldrig bli för gammal att tävla i kendo. Farligt är det då JOHAN APPELBERG skriver att de "gamla" får mer rutin och insikt om kendo, ty för att behålla denna rutin och insikt får man allta och släpa sig ner till dojon regelbundet.

Föryrnging? Föryrnging i den mening som JOHAN APPELBERG här ovan beskrivit har jag aldrig förordat. Vad jag menar är att klubbarna (DETTA GÄLLER ALLA KLUBBAR) måste aktivt rekrytera nya medlemmar och dessutom söka sig ner i lägre åldrar. För just ungdomen är den idealiska målgruppen då man söker personer med hög träningsmotivation. SATSA PÅ UNGDOMSKENDO, däri ligger svensk kendos framtid.

KODACHI NIHONMEUchidachi

Gedan

Gå tre steg framåt

Höj svärdet till Chudan

Flytta höger fot bakåt
och sänk svärdet till WakiFlytta fram höger fot och
gör ett men-huggTa ett kendosteg bakåt
och höj svärdet till
ChudanSänk svärdet och gå fem
steg bakåtShidachi

Irimi

Gå tre steg framåt

Försök hindra uchidachi höja
sitt svärd och ta ett kendo-
steg framåtFlytta vänster fot snett framåt
vänster och parera genom att
slå rakt upp med svärdet. Gör
ett men-hugg samtidigt som höger
fot ställs i position bakom
vänsterfoten.Greppa uchidachis högra arm-
båge och sänk svärdet så att
spetsen pekar mot uchidachis
bröstGå tillbaka till utgångsposi-
tionen, höger-vänster, och håll
samtidigt kontroll över uchi-
dachis svärdSänk svärdet och gå fem steg
bakåtKODACHI SAMBONMEUchidachi

Chudan

Gå framåt med höger ben,
vänster och höj svärdet
till Jodan, höger och gör
ett men hugg

För ner svärdet till Waki

För svärdet över huvudet
till ett do-hugg och flytta
fram vänster fotGå tre steg snett bakåt
vänsterNär shidachi tar sitt andra
steg så börjar du gå tre
steg framåt till utgångs
position, svärdet höjs sam-
tidigt till ChudanSänk svärdet och gå fem
steg bakåtShidachi

Gedan Hanmi

Gå framåt höger, vänster,
höger och möt uchidachis hugg
med svärdet så att klingorna
korsasSvep undan uchidachis svärd med
en rörelse snett nedåt vänsterFlytta fram vänster fot och
parera med svärdet vertikalt
och med spetsen uppåtGreppa uchidachis högra armbåge
och för svärdet uppåt längs
uchidachis svärd till tsuban,
ställ samtidigt högerfoten i
position bakom vänsterfoten

Gå tre steg snett framåt höger

Rikta svärdsspetsen mot uchi-
dachis bröstGå fyra steg bakåt till utgångs
positionSänk svärdet och gå fem steg
bakåt

KAGEMUSHA - spökgeneralen

Efter tio år har Kurosawa åter gjort en film i Japan. Sist det begav sig var det "Do des ka den". En film om det moderna Japan.

Kurosawas tre senaste filmer "Do des ka den", "Vägvisaren" och nu "Kagemusha" är alla i färg. I den förra, den ryskproducerade "Vägvisaren", syntes Kurosawa ha förlorat sig i det undersköna Sibirien och detta landskaps möjligheter. "Vägvisaren" är en film om vänskap, en vacker, men tunn film. Eftersom filmen är rysk (på många sätt) var det helt naturligt när den fick pris i Moskvafestivalen. Även den nya filmen "Kagemusha" har prisbelönats, i Cannes i år (1980 redsanm).

På flera sätt återvänder Kurosawa i "Kagemusha". Han placerar återigen handlingen i japansk samuraj-tid och han knyter åter till de allmängiltiga problemen från bl a "Rashomon". "Kagemusha" utspelas på japanskt 1500-tal. Det är det inbördeskrig som en gång skall sluta med Tokugawa Ieyasus seger: Överhuvudet i Takeda-klanen förbereder sin egen bortgång. Han vill inte att fienderna, Ieyasu och Nobunaga, skall få reda på att han kommer att dö (när han kommer att dö). Han vill hemlig hålla saken en viss tid. En tänkbar dubbelgångare anskaffas. En tjuv räddas undan dödsstraffet för att, eftersom han blir mycket lik lorden, övas upp till att uppträda som lorden. När denne slutligen dör träder dubbelgångaren på allvar in i sitt värv. Endast de närmaste i släkten känner till de verkliga förhållandena och vet att det bara är en dubbelgångare som står framför dem.

Filmens huvudfrågor är: Vad är sanning? Vår identitet? Vem är god och vem är ond?

Är det verkligheten vi ser när vi ser oss omkring? Eller ser vi dubbelgångare? Människor som ger sig ut för att vara något annat än de är? Är man själv det man ser ut att vara?

Dubbelgångaren är sig själv i inledningen. Han är kort och gott en simpel tjuv och han skall straffas med döden (korsfästning). När han i filmens inledning sitter inför lorden frågar han denne: "Vem av oss är egentligen den större brottslingen, du eller jag?". Lorden blir inte arg, utan han ser frågan i hela dess vidd. Han är medveten om alla de brott han på olika sätt begått. Han erkänner att tjuvens brott är mindre än hans egna, samtidigt som han vet att tjuvens straffas med döden medan han själv kommer att prisas för sin rättrådighet. Det är alltså denne man som tjuven, den dödsdömda småbrottslingen skall ersätta, skall "bli".

Under filmens gång får vi följa dubbelgångarens förhållande till lorden och dennes omgivning. I början är tjuven tveksam och ängslig. Han är i en helt ny miljö som han inte förstår sig på. Han har svårt med sin roll och många är han beredd att hoppa av, att ge upp. Ständigt sufflerad av lordens och uteslutande beroende på detta, lever han sig alltmer in i rollen som lord. En viktig händelse utspelas när de stridande i klanen rest till hemmaslottet för vila. Få där är invidga i hemligheten. Frågan är hur dubbelgångaren skall klara mötet med de hemmavarande. Han är mycket nära att avslöjas av lordens 7-8 årige sonson. Men på eget initiativ lyckas dubbelgångaren klara situationen. Han vinner t o m sosonens hjärta. I och med denna händelse får han styrka att djupare "leva" som lord.

Dubbelgångaren tar alltmer efter den döde lordens vanor. Han lever ett harmoniskt liv tillsammans med sonsonen. T o m de ständiga övervakarna törs lämna dubbelgångaren utan uppsikt. Till slut handlar han också självständigt, utanför rollen. Inför den samlade klanen provoceras han. Uteslutande på egen kraft klarar han situationen. Han har nått fulländning. Är han lorden eller dess dubbelgångare?

Men i och med detta står han också på branten till sitt fall. Och det kommer när han försöker lura andra än människor. Han avslöjas och kastas ut. Med en penningpåse som tack. (En känd bild.) Dubbelgångaren förvägras den enda ynnest han begär att få ta farväl av sonsonen, den enda som älskar honom för den människa han är.

När klanen nu saknar även sin dubbelgångare är dess fall nära. På mycket nära håll får tjuven äse hur Takedas mannar systematiskt mejas ned av Nobunagas soldater.

Kurosawa visar oss således hur det nödvändigtvis måste gå. Chansen till överlevnad ligger i att leva sig in i rollen och tillslut nå rollens fulländning. Men det är endast en falsk chans. Den leder ingen vart. Det oundvikliga fallet blir bara desto större. Genom att spela med kan det bara skjutas upp. Segrarna är skenbara. Det går inte att söka ett sant liv genom andra utan var och en måste vara/välja sig själv.

För tjuvens del öppnas nya världar i och med att han blir dubbelgångare. Men i och med det blir hans fall också mångdubbelt större. Hans plåga när han ser "de egna" soldaterna mejas ned i slutstriden är oerhörd. Något sådant fanns inte hos den tjuv som skulle korsfästas. Han har blivit en del av en annan människa, som inte var han själv. Han har hamnat i en värld som inte var hans. Han är helt rotlös i sin "nya" existens.

Är då Kurosawa uteslutande så här pessimistisk? Visar han ingen ljusning i det till synes kompakta mörkret? Ja, det är svårt att säga. Lordens förskjutne son blir galen när han ser att han är överspelad. Lordens broder är just; lordens broder, som lever och dör genom lorden och senare genom dubbelgångaren.

Den enda ljusning, om man nu kan säga att det är en ljusning, är lorden själv. Han har kommit till insikt om sig själv (på gott och ont) och sin position. Men han faller för fiendens kulor. Ingen för hans insikter vidare. Han var sig själv, men överlevde inte. Allt verkar dömt till undergång.

Kurosawa tycks mena att en ljusning är svår att finna i dagens samhälle. Vi är inte oss själva längre. Vi lever inte vårt eget liv. Vi är alla, på ett eller annat sätt, dubbelgångare (även om det kanske inte är avsiktligt eller det inte är för egen vinnings skull). Vi låter inte andra leva deras eget liv. Vi "räddar" dem från vad som skulle ha varit deras eget. Och, detta för med sig att utan våra "livgivare" kan vi inte existera, blir vi ingenting.

I "Kagemusha" har Kurosawa genomgående använt kontrasten som uttrycks medel. Exempel är västerländsk rationalism (hos Nobunaga) mot österländsk meditativ tradition (hos lorden) och flerskiktade personligheter (som Nobunaga som trots anmandet av västerländska mönster inte helt brutit med sitt inre

arv). Men också på det formella planet är kontrastvekan viktig. I massscenerna visar Kurosawa en lysande rörlighet; marscherande och ridande soldater. Här är det frågan om människor, inte individer utan som kollektiv, som är, som finns till. Mönstren, rörelserna spelas upp som en symfoni för full orkester. Det är nästan fråga om rörelser för dess egen skull, för att fullständiga Kurosawas mening. Ty, mot detta står stillheten, orörligheten. När Kurosawa går in på individen i kollektivet skiftar det koreografiska mönstret och övergår i det fasta lugnet. Den brusande symfoniorkestern har blivit en ensam shakuhachiflöjt i skymningen. Vi tvingas som åskådare in nära in på dem som spelar huvudrollerna i Kurosawas spel om människan. Den japanska filmkonsten firar ånyo triumfer; närbilder, långsamhet och tyngd, tystnad. Vi ser varje människa i detalj framför oss, och vi känner henne.

Filmens höjdpunkt lägger Kurosawa som en inledning till hela dramat, en upptakt. I en kanske tio minuter lång sekvens, tagen med fast kamera, med några stillasittande personer (lordens broder, lorden och tjuven) anges i ett dovt och dunkelt skimmer dramats huvudmotiv: Identitet och sanning, gott och ont. De enda rörelserna som förekommer i hela sekvensen är någon svag huvudvridning eller att någon något flyttar sin sittande ställning. Dialogen är sparsam. Scenen är mycket förtätad och spänningsfylld. Detta är ett mästerverk.

"Kagemusha" består av en hel rad uppslag: Identitets- och sanningsfrågorna, gott och ont, inre och yttre överlevnad är redan nämnda. Andra är japansk tradition kontra västerländsk och det japanska fader-son systemet. Man kan också lägga märke till de kristet religiösa bilderna och symbolerna, och hela den(nästan) Kristus-ideologi som genomsyrar filmen. Men, mängden uppslag, trådar, kanske innebär en svaghet i filmen. Den blir svår att följa. Man blir inte riktigt säker på vart alla trådar leder.

"Kagemusha" är en mäktig, lång och vacker film. Den är ett komplext epos om människans vanmakt.

Johan Appelberg

DU SOM ÄNNU INTE INFÖRSKAFFAT SEKTIONENS TENNEGUI BÖR Å DET RASKASTE GÖRA DETTA TY ILL- VILLIGA KRAFTER SYNAS VILJA HÖJA PRISET Å DENSAMMA. SÅ SKAFFA EN ATT LINDA RUNT KRANIET ELLER KANSKE FYRA ÅT FISKARNA I AKVARIET

Tennegui beställs genom att sätta in 15 Kr per beställd tennegui på mitt personkonto:
56 09 06 - 8514

HANS LUNDBERG
sales manager
SBF Kendo

K'JUL • CUP

Kendo-året avslutades traditionsenligt med SSIF:s JUL-CUP. Ja, man får väl kalla det tradition nu när det var tredje gången cupen hölls. Denna gång var de tävlande indelade i två klasser, 1 och A. Det är tänkt så att de mer avancerade ställer upp i klass 1 medan de som har lite eller ingen tävlingserfarenhet får mötas i klass A.

Vinnare i klass 1 blev LEIF HURTIG och i klass A OLOF SVEDBERG. Domare var JOHAN APPELBERG, ANDERS MARKIE och KINICHI KAMIYASU. En liten anmärkning har jag dock mot domarna de var alldeles för hårda i sin bedömning av de tävlande i klass A. Ni som inte ställde upp är bara att beklaga. Vi som var med tränar, iklädda våra lila SSIF-tröjor med chokladkladdiga fingrar, med sikte på VÅR-CUP:en.

DM

DM hölls lördagen den 29 november i Vällingby-hallen. med Budokwai som arrangör. Först avgjordes lagtävlingen som inte helt oväntat vanns av Stockholms Studenters IF. Cirka tjugotalet kendokas ställde sedan upp i den individuella tävlingen. I pausen innan semifinal och final matcherna visade kenjutsu-utövarna KJELL SÖDERSTRÖM och MIKAEL BORNHOLM en för alla okänd svärdskata.

Till final gick LEIF HURTIG och ROLAND LAURENT, den vanns efter mycken dramatik av Leif. Fighting-spirit pris erhöll dagens utropstecken ULF HÄLLSTRÖM.

Som domare agerade förtjänstfullt JOHAN APPELBERG, KINICHI KAMIYASU, ROBERT von SANDOR och KJELL SÖDERSTRÖM. Bakom tidur och protokollpapper sågs LENA och LARS KARLBERG samt BARBRÖ DELIN.